

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 045271 24 Uvp
Sarajevo, 07.02.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Milosavljević-Jančić Nevenke, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Mahić Samardžić Amele, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženja za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH iz Banja Luke, Ul. Krfska 64e, zastupanog po zakonskom zastupniku Blagovčanin Srđanu, protiv tuženog JU Zavod za hitnu medicinsku pomoć Kantona Sarajevo, zbog nedonošenja rješenja po žalbi tužitelja, u upravnoj stvari pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 045271 23 Uzp od 04.12.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.02.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 045271 23 Uzp od 04.12.2023. godine je uvažena tužba tužitelja podnesena zbog nedonošenja rješenja, te naloženo direktoru JU Zavoda za hitnu medicinsku pomoć Kantona Sarajevo, da u roku od 30 dana od dana prijema presude odluči o žalbi tužitelja od 06.07.2023. godine.

Tužitelj je protiv navedene presude prvostepenog suda podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske zbog povrede odredbi Zakona o parničnom postupku, koji se primjenjuju shodno odredbi člana 55. Zakona o upravnim sporovima, a koji se odnosi na troškove upravnog spora, navodeći da je pobijanom presudom odlučeno pravilno o tužbi tužitelja zbog nedonošenja rješenja po žalbi tužitelja koja je izjavljena protiv prvostepenog rješenja, ali da prvostepeni sud nije pobijanom presudom tužitelju dosudio i troškove upravnog spora koje je tužitelj zatražio u tužbi, nego se u obrazloženu pobijane presude pozvao na odredbu člana 111. i 112. Zakona o upravnom postupku i odredbu člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, a što je pogrešno, jer je tužitelj uspio u ovom upravnom sporu, te su mu trebali biti dosuđeni troškovi upravnog spora, shodno odredbi člana 386. i 396. Zakona o parničnom postupku. Predložio je da se zahtjev usvoji, a pobijana presuda ukine ili preinači na način da se tuženi obaveže da tužitelju na ime troškova upravnog spora naknadi iznos od 100,00 KM na ime takse na tužbu, iznos od 100,00 KM na ime takse na presudu, te iznos od 200,00 KM na ime takse na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, što ukupno iznosi 400,00 KM, u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

Tuženi organ je u odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da se isti odbije.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude proizlazi da se tužitelj dana 18.04.2023. godine obratio tuženom za pristup informacijama, tražeći kopiju odluke Upravnog odbora tuženog, broj: 01-02-2143/17 od 30.05.2017. godine, kao i informaciju o tačnom utrošku sredstava, odnosno realizaciji navedene odluke (ugovorio kupovini automobila, medicinske opreme i sl.), a koji zahtjev je tuženi zaprimio dana 20.04.2023. godine, pa kako tuženi nije postupio po navedenom zahtjevu, tužitelj je uputio urgenciju, koju je tuženi zaprimio dana 31.05.2023. godine; da tuženi ni nakon toga nije dostavio odgovarajući upravni akt, pa je tužilac izjavio žalbu zbog nedonošenja rješenja Direktor tuženog, kao drugostepenom organu, zbog kršenja odredbi o Zakonu o pristupu informacijama, kao i Zakona o upravnom postupku, a koja je zaprimljena dana 10.07.2023. godine; da drugostepeni organ nije donio odluku, pa se tužitelj obratio Federalnom inspektor tuženog dana 14.08.2023. godine, u cilju daljeg postupanja shodno članu 10. i 20. Zakona o upravnim sporovima, a koji u nije u roku od 30 dana postupio po upućenom zahtjevu, pa je tužitelj pokrenuo upravni spor kod prvostepenog suda zbog nedonošenja rješenja; da je prvostepeni sud na osnovu odredbe člana 20. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, donio pobijanu presudu kojom je tužbu uvažio, te naložio direktoru JU Zavoda za hitnu medicinsku pomoć Kantona Sarajevo, da u roku od 30 dana od dana prijema presude odluči o žalbi tužitelja od 06.07.2023. godine, a u obrazloženju rješenja je naveo da nije odlučio o troškovima spora, shodno odredbi člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, a prema kojem, kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će se da se o troškovima postupka odluči u konačnoj odluci.

Odluka prvostepenog suda je pravilan i zakonita.

Naime, kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuju naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj stvari, u smislu člana 55. navedenog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak. Odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove postupka, dok je odredbom člana 397. stav 3. tog Zakona propisano da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će se da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci.

Prema citiranim zakonskim odredbama prvostepeni sud je postupio pravilno i zakonito kada nije udovoljio zahtjevu tužitelja za naknadu troškova upravnog spora shodnom primjenom citiranog člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

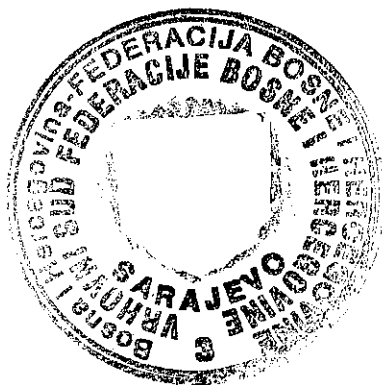
Odredba člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku jasno reguliše da se troškovi dosuđuju prema načelu uspjeha u parnici, odnosno da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci i nadoknaditi troškove. Međutim, kako su upravni postupak a i upravni spor specifični u odnosu na parnični postupak, to je zakonodavac u članu 55. Zakona o upravnim sporovima i propisao shodnu, a nikako direktnu primjenu odredbi Zakona o parničnom postupku na slučajeve, pa tako i na naknadu troškova postupka, koji tim zakonom nisu regulisani. Kako je odlučivanje u upravnom sporu, na određeni način, nastavak upravnog

postupka u kojem se ispituje zakonitost upravnog akta donesenog u upravnom postupku, to se u slučaju kada se u upravnom sporu udovoljava tužbi i nalaže tuženom da donese rješenje po žalbi tužitelja, radi o slučaju koji je adekvatniji onom propisanom članom 397. stav 3., nego onom predviđenom odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku. Ovo iz razloga što će u situaciji kada se u parničnom postupku udovoljava tužbi ili se ista u cijelosti odbija, doći do primjene odredbe 386. stav 1. citiranoga zakona, jer je u tom slučaju parnični postupak okončan, istina nepravomoćno, i ako na istu odluku ne bude izjavljena žalba, tada ta odluka postaje pravomoćna i izvršna. Međutim, u upravnom sporu je situacija drugačija, jer nadležni organi (nakon uvažavanja tužbe i nalaganjem da se donese upravni akt) moraju postupiti po odluci suda, pa je u konkretnoj stvari upravo shodna primjena člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku i adekvatnija za primjenu u pogledu odluke o troškovima postupka.

Nadalje, naknada troškova spora i prema općim načelima Zakona o parničnom postupku, podrazumijeva da se konačnom odlukom regulišu svi troškovi spora s obzirom na uspjeh u cjelokupnom sporu, a nikako prema uspjehu u samo nekoj od faza u postupku, sa jedne strane, a sa druge strane bilo bi i protivno zakonu presuđivati troškove spora po pojedinim fazama postupka. Kako se u upravnom postupku a i u upravnom sporu odlučuje o jednoj istoj upravnoj stvari, to se i o troškovima postupka može odlučivati samo nakon rješavanja te upravne stvari, a ne po pojedinima fazama u postupku odlučivanja. Naime, u slučaju udovoljavanja zahtjevu stranke u upravnom postupku, nadležni organi moraju odlučiti o troškovima upravnog postupka i to prema odredbama Zakona o upravnom postupku, dok u slučaju da su postojali i sudski troškovi, tada stranka ima mogućnost da se obrati sudu sa zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja, jer je upravna stvar u cijelosti okončana i u formalnom a i u materijalno pravnom smislu, dok o troškovima sudskog postupka nije donesena konačna odluka. Takav zahtjev se, u slučaju kada je stranka uspjela u upravnom postupku, može postaviti onom sudu koji je rješavao u nekoj od faza sudskog postupka.

S obzirom na sve izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva, ocijenio neosnovanim iz naprijed navedenih razloga (iste je već pravilno obrazložio prvostepeni sud u svojoj odluci), pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednica vijeća
Milosavljević-Jančić Nevenka, s.r.

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Predsjednik vijeća, sudija

Predsjednik Suda